

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoEk/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416211009
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6416211009.1

Uznesenie

;Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej v exekučnej veci oprávneného: A., B., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E. F., G. F. XXX/X, vedenej súdnym exekútorom H. I. J., A., Exekútorový úrad so sídlom K., L. XX, pod sp. zn. EX 12518/16, o vymoženie 605,- eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 1Er/467/2016-35 zo dňa 19. októbra 2023 takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 1Er/467/2016-35 zo dňa 19. októbra 2023 p o t v r d z u j e .

II. Povinnej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej len „exekučný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. rozhodol tak, že „Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a zastavuje ju“.

1.1 V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že poverením zo dňa 30. novembra 2016 poveril súdneho exekútora H. I. J., A. vykonaním exekúcie proti povinnej na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 605,- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácií pre arbitráž v Bratislave, sp. zn. SR 04562/2015 zo dňa 2. marca 2016.

1.2 Dňa 21. júna 2023 bol súdu prvej inštancie doručený návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Povinná vo svojom návrhu žiadala exekúciu zastaviť v zmysle § 57 písm. a) Exekučného poriadku.

1.3 Súd prvej inštancie uviedol, že exekučné konanie je vedené na podklade rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady, teda zákonné podmienky na vedenie exekučného konania. Ak zistí dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná, je povinný z úradnej povinnosti exekúciu zastaviť. Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekučný súd je povinný pri nútenom výkone rozhodnutia postupovať v súlade v medziach a so zákonom, a preto je povinný nepripustiť vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného orgánom, ktorý nemá legitimitu na vydanie rozhodcovského rozsudku. Na základe takéhoto titulu nemožno viesť exekúciu proti povinnému.

1.4 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinnou ako fyzickou osobou, ktorá bola v zmluve identifikovaná rodným číslom. Na základe uvedeného exekučný súd dospel k záveru, že právny vzťah založený zmluvou o úvere medzi oprávneným a povinnou je vzťahom spotrebiteľským. Súd prvej

inštancie dodal, že je nesporné, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na posúdenie, či sa jedná o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje, dôležité je, či sa jedná o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Prípadná klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka tiež nie je žiadnou prekážkou v aplikácii všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa vychádzajúc zo subsidiarity Občianskeho zákonníka.

1.5 Súd prvej inštancie skonštatoval, že rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú súd musí aj bez návrhu prioritne riešiť, je otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Nie je prejavom individuálneho dojednaní rozhodcovskej zmluvy také konanie, pri ktorom je spotrebiteľovi pri podpise zmluvy o úvere predložené tlačivo rozhodcovskej zmluvy na prečítanie a podpísanie, pri ktorom je navyše konfrontovaný s ďalším pre spotrebiteľa neprehľadným, vzhľadom na minimalizovanú veľkosť písma ťažko čitateľným tlačivom zmluvných dojednaní. Ide už o rutinný postup zo strany dodávateľa, ktorým pri podpise hlavného kontraktu (dojednaného individuálne, keďže spotrebiteľ prejavuje dopyt, žiada o finančné prostriedky, zisťuje a dojednáva podmienky ich získania a rozhoduje sa pre ich prijatie) bez aktivity a záujmu spotrebiteľa jednostranne zvädza spotrebiteľa do uzatvárania zmlúv zabezpečujúcich výlučne dodávateľovi ochranu jeho pohľadávok, jeho záujmov, a to rozhodcovskými orgánmi, ktoré sám vopred určil v predloženej rozhodcovskej zmluve. Je nepochybné, že spotrebiteľ nebol žiadateľom tejto formy riešenia sporov zo zmluvy, ktorá vyvoláva hrubú nerovnováhu v postavení, možnostiach, a tým aj právach a povinnostiach zmluvných strán výlučne v neprospech spotrebiteľa.

1.6 Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v danom konaní je za neprimeranú potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinnou v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Predložená rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinne, nebola individuálne dojednaná, jej obsah povinná ani nemohla ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinne ako meno, bydlisko a rodné číslo. Oprávnený ako veriteľ, mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak možnosť prejednať a rozhodnúť danú vec na všeobecnom súde, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Exekučný súd je toho názoru, že konanie pred rozhodcovským súdom iniciuje práve oprávnený ako veriteľ. Sám oprávnený, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, jednostranne určil, komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Rozhodcovskú zmluvu preto exekučný súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

1.7 Rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu civilným súdom. Vychádzajúc však z povahy samotnej zmluvy o úvere je zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským alebo civilným súdom bude takmer vždy veriteľ, nakoľko miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane v súvislosti s mierou povinností dlžníka, zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany dlžníka. Už túto skutočnosť je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku, a to v neprospech spotrebiteľa.

1.8 Na základe vyššie uvedených skutočností exekučný súd po preskúmaní podmienok exekučného konania zistil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Preto boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie si vymienil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie oprávnený (ďalej aj len „odvolateľ“), a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

2.1 Oprávnený v odvolaní uviedol, že rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinnej, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Dodal, že v prípade, ak obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Účastník konania mohol už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mal možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. Oprávnený odmietol akékoľvek argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinnou. Oprávnený bol presvedčený, že rozhodcovská zmluva je platná. Na záver oprávnený zdôraznil, že medzi ním a povinnou bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej zmluvy o úvere. Tvrdil, že povinná svojím podpisom zo dňa 3. júna 2013 vyhlásila, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlásila, že bola pred uzatvorením zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinná svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasila s uzavretím. Z uvedených dôvodov oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Povinná sa k odvolaniu nevyjadrila.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 359, 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie exekučného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 2. septembra 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom H. I. J., A., (ďalej len „súdny exekútor“) spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri M. A. M. N. K., O.: XXXXXXXX, pod sp. zn. B. XXXXX/XX zo dňa 2. marca 2016, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 27. júna 2016 a vykonateľnosť dňa 1. augusta 2016. Súd prvej inštancie poverením zo dňa 30. novembra 2016 poveril súdneho exekútora vykonaním predmetnej exekúcie.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd na úvod uvádza, že účelom exekučného konania je nútená realizácia vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného, ktorá sa uskutočňuje za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi, s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Povinný ručí celým svojím majetkom a oprávnený sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z celého tohto majetku. Na druhej strane je nevyhnutné, aby exekučné právo zabezpečovalo ochranu povinného, i práva tretích osôb pred nadmernými a neopodstatnenými zásahmi vykonanými prostriedkami núteného výkonu rozhodnutí. Spojenie týchto základných postulátov znamená, že exekučné konanie sa môže vykonávať len na uspokojovanie skutočne existujúcich práv, len za podmienok a spôsobmi, ktoré určuje zákon, iba v

rozsahu, ktorý postačuje na uspokojenie oprávneného a výlučne z majetku povinného. Porušenie ktoréhokoľvek z týchto princípov uplatňujúcich sa v exekučnom práve spôsobuje neprípustnosť exekúcie (úplnú alebo čiastočnú). Dôvody neprípustnosti exekúcie ustanovuje zákon, medzi nimi aj § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v príslušnom znení. Každý z týchto dôvodov neprípustnosti, všeobecných alebo osobitných, má za následok zastavenie exekúcie. Zastavením exekúcie rozumieme procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

9. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu v intenciách § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v príslušnom znení alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu v intenciách § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení, upravuje Exekučný poriadok podrobne, avšak ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže učiniť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno potom vyvodiť záver, že exekučný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania „ex offa“ skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj spôsobilý exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať. Preto, ak aj oprávnený argumentoval, že exekučný súd nemal právomoc „revízneho prieskumu“ exekučného titulu po vydaní poverenia, odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd, resp. exekučný súd nie je len oprávnený, ale zároveň aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodov, pre ktorý by malo byť exekučné konanie zastavené podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení (viď R 56/1995, R 58/1997, R 70/1998 a R 72/1998 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ďalej napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011).

10. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie zmluvu o úvere správne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. V posudzovanom prípade nebol oprávneným v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v rámci podaného odvolania rozporovaný záver súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charakter právného vzťahu medzi oprávneným a povinnou z titulu uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 3. júna 2013 (ďalej len „zmluva o úvere“).

11. Oprávnený v podanom odvolaní namietal nesprávne posúdenie rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

12. Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 3. júna 2013, ako vyplýva z odseku 23., 24., a 26. odôvodnenia napadnutého uznesenia, správne posúdil súd prvej inštancie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 v spojení s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, tým aj absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to výrazne v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd nespochybňuje právne stanovisko oprávneného, že zákon nevylučuje, aby bola rozhodcovská doložka dojednaná vo forme rozhodcovskej zmluvy, resp. vo forme samostatného právneho úkonu. Avšak podstatou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti dojednaní rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola spotrebiteľovi predkladaná v adhéznej podobe, (oprávnený ju predkladal povinnej v predtlačí, dopĺňali sa len údaje o povinnej osobe ako meno, adresa a rodné číslo/dátum narodenia), v dôsledku čoho nemal spotrebiteľ celkom zjavne reálnu možnosť obsah predloženej „formulárovej“ rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť (pozri napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/80/2017 zo dňa 26. júla 2018), čo umocňuje aj skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola so spotrebiteľom uzatvorená v rovnaký deň ako zmluva o úvere, a čo nasvedčuje tiež záveru o korelácii medzi poskytnutím úveru a podpísaním rozhodcovskej zmluvy. Ohľadom podmienky individuálneho dojednaní rozhodcovskej zmluvy odvolací súd zdôrazňuje, že individuálnosť vyjednaní nie je závislou od fyzického oddelenia časti dojednaní od iných, ale v preukázanej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, predkladanej mu dodávateľom. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že rozhodcovská zmluva neobsahovala a nepreukazovala, že by dodávateľ spotrebiteľa kvalifikovane poučil o dôsledkoch rozhodcovského

konania pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy a súčasne rozhodcovská zmluva ani neumožňovala od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v primeranej lehote a ani neobsahovala ustanovenie o poučení spotrebiteľa o tom, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou na poskytnutie spotrebiteľského úveru.

13. Odvolací súd konštatuje, že rozhodcovská zmluva nebola napriek tomu, že sa uzatvárala na samostatnom liste papiera, aj napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou, resp. nevýhradnou, pretože rozhodcovská zmluva síce dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku je výber súdu na dodávateľovi, pretože v prípade, že sa dodávateľ rozhodne podať žalobu na vopred, v rozhodcovskej zmluve určený rozhodcovský súd, stráca spotrebiteľ reálne právo voľby vedenia sporu medzi príslušným všeobecným (štátnym) súdom a rozhodcovským súdom. Výber súdu v zmysle rozhodcovskej zmluvy je tak vo vzťahu k spotrebiteľovi iba iluzórny (pozri napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018-43). Odvolací súd dodáva, že spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o samotnú rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že v predtlačí rozhodcovskej zmluvy je vopred určený rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce zo zmluvy o úvere rozhodnúť, a ktorým v zmysle čl. II bod 1 písm. a) rozhodcovskej zmluvy je Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. IČO: 35 922 761. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy, ktorej obsah nemal spotrebiteľ reálne možnosť ovplyvniť, sa spotrebiteľovi odníma právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia práva nielen medzi všeobecným súdom a rozhodcovským konaním, no i tiež právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu, či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol.

14. Odvolací súd uzatvára, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa a jeho slobodnú voľbu o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto, zhodne s názorom súdu prvej inštancie, považovať v celosti za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

15. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluve, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženiu by sa mohol v rámci exekúcie domáhať (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24. februára 2011).

16. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej povinnej síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

18. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd poznamenáva, že neuniklo jeho pozornosti, že súd prvej inštancie sa pri vypracovaní napadnutého uznesenia dopustil chyby v písaní, keď v záhlaví uznesenia uviedol nesprávne dátum narodenia povinnej. Z výsledku lustrácie v registri obyvateľov Slovenskej republiky totiž vyplýva, že povinná sa narodila dňa „14. 07. 1961“, čo nekorešponduje s uvedeným dátumom narodenia povinnej v záhlaví napadnutého uznesenia „14.07.1967“. Z uvedeného dôvodu tak bude potrebné, aby súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 224 v spojení s § 234 ods. 2 CSP a vydal opravné uznesenie.

19. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).